

maal — med Forstanderens Samtykke tage Bolig udenfor Anstalten, en Huslejegdøtgørelse paa 200 Kr. aarlig.“ Deraf følger altsaa ikke, at de skulle have Forplejning, tværtimod, man maa gaa ud fra, at da kun Boligen er nævnt udtrykkelig, er der ikke tænkt paa Forplejning. Men naar man saa kommer til § 3, angives det, at hvis Forstanderen fritager dem for at modtage Forplejning — Kost og Vask som for en Elev — paa Anstalten, skulle de have en Godtgørelse paa 400 Kr. aarlig. Det maa jo da være Mening, at de ugifte Lærere skulle have Forplejning, siden der tillægges dem en Godtgørelse, naar de fritages for at modtage den paa Anstalten. Det vil vel sige, at naar de blive gifte og komme til at bo udenfor Anstalten, skulle de have 400 Kr. i Godtgørelse for bortfalden fri Forplejning og Vask. Det maa altsaa være Mening, at de foruden den fastsatte Lønning skulle have fri Forplejning og Vask, men det staar der ikke.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at i det andet Lovforslag om Lønninger for de ved Blindeinstituttet med tilhørende Forskole ansatte Lærere er der ansat en Huslejegdøtgørelse paa 200 Kr. for de Lærere, som ikke kunne bo paa Instituttet, fordi der ikke kan skaffes dem Plads der, eller — jeg antager, det samme gælder her — hvis de blive gifte og derfor blive nødt til at søge Bolig udenfor Instituttet. Denne Huslejegdøtgørelse synes at være meget ringe, de ville ikke normalt kunne klare sig dermed. Jeg indrømmer, at Tanken vel er, at det kun kommer til at gælde for en enkelt Mand, men hvis der saaledes regnes en Bolig for en ugift, skulde der dog vel regnes to Værelser, Dagligstue og Soveværelse, og jeg kan ikke antage, at en saadan Bolig vil kunne skaffes under 300 Kr.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg har i Virkeligheden kun fremført dem, for det første for at faa Ministerens Svar og for det andet for blot at antyde, at der kan være Ting, som det vil være nødvendigt at behandle i et Udvalg for at paase, at Ensartetheden i Forholdet til andre Institutioner bliver gennemført. I øvrigt takker jeg for Forslagenes Fremkomst og anbefaler dem paa det bedste.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, disse Lovforslag have faaet hos de forskellige

Medlemmer, der have haft Ordet; alle ere jo enige med mig deri, at hvad der her foreligger, er en Lønningsforbedring for de paagældende Lærere og Lærerinder, men en beskeden og rimelig Lønningsforbedring. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) stillede forskellige Spørgsmaal eller rettede nogle Henvendelser til mig. Den første angik Musiklærerne, der ved Lovforslaget her ere stillede lige med de andre Lærere, dog kun for tre's Vedkommende. Det ærede Medlem mente nu, om ikke det samme Hensyn, som gør sig gældende overfor Musiklærerne, ogsaa burde gøres gældende overfor Gymnastiklærere og Haandgærningslærere. Jeg tror dog, at der her er en ret væsentlig Forskel. Musiklærerne ved Blindeinstituttet undervise, som oplyst i Anmærkningerne, respektive 28, 22 og 20 Timer ugentlig. De have altsaa en ligesaa omfattende og til Instituttet fast knyttet Virksomhed som de andre Lærere. Der findes ogsaa paa Blindeinstituttet Haandgærningslærere, der i en lang Aarrække have været knyttede til Anstalten, men i sin Almindelighed bliver dog deres Forhold noget løsere og jævnlig omfattende et kortere Tidsrum end Lærernes. Jeg har derfor ikke ment at turde række mig videre eller at turde stille større Fordringer til Tinget, ved at man optog Musiklærerne indtil et Antal af tre sammen med de øvrige kongelig ansatte Lærere og Lærerinder ved Blindeinstituttet. Endvidere henleder det ærede Medlem Opmærksomheden paa, at her som i alle andre Lønningslove af denne Art er der en forskellig Løn for Lærerne og Lærerinderne, og henstillede, om man nu ikke her skulde tage det Skridt at fastsætte samme Lønningsnorm for begge. Jeg tror dog ikke, at det vilde være naturligt og rigtigt at optage dette store og omfattende Spørgsmaal ved denne Løjighed, hvor det jo kun drejer sig om et meget ringe Antal ved nogle ganske specielle Lærestanstalter. Dette vidt omfattende Spørgsmaal, om Mænd og Kvinder skulle lønnes ens, og her in casu, om Lærere og Lærerinder fremtidig skulde have samme Løn, vilde jo langt naturligere kunne optages ved Behandlingen af mere omfattende Lønningslove, og navnlig ved Behandlingen af Lønninger ved Folkeskolen. Naturligst vilde det til at begynde med kunne optages indenfor de enkelte Kommuner, naar disse fastsætte Lønningskala for deres Lærerepersonale. Det ærede Medlem omtalte endvidere den Forskel, der findes i den foreslaaede Løn for Inspektørerne paa Døvstummeanstal-